



Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych

Warszawa, dnia listopada 2025 r.

DECYZJA

Prezesa

Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych

Nr BPI – 9/I/25

w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1480), zwanej dalej „u.p.p.”, w związku z art. 5 ust. 3a i art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1281 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, zwany dalej „Prezesem Agencji” lub „Organem”, odnosząc się do stanowiska A z siedzibą w B, zwanej dalej „Wnioskodawcą”, lub „Spółką”, zawartego we wniosku z dnia 24 października 2025 r., o wydanie interpretacji indywidualnej ustawy o zapasach, który wpłynął do Prezesa Agencji w dniu 28 października 2025 r., w części dotyczącej:

- 1) możliwości zawieszenia lub wykreślenia wpisu w rejestrze systemu zapasów interwencyjnych - **Prezes Agencji odmawia wydania interpretacji indywidualnej;**
- 2) terminu z jakim ustaje obowiązek utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w przypadku zaprzestania przywozu gazu płynnego LPG – **stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 28 października 2025 r. do Prezesa Agencji, wpłynął wniosek Wnioskodawcy o wydanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy o zapasach.

Wnioskodawca uiścił wymaganą opłatę od złożenia wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej w dniu 28 października 2025 r.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny:

Wnioskodawca jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie produkcji polipropylenu oraz przywozu gazu płynnego (LPG), w związku z czym podlega obowiązkom tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych, o których mowa w ustawie o zapasach.

Zgodnie z informacją zawartą we wniosku, w lipcu 2025 roku doszło do nieplanowanego zatrzymania produkcji propylenu. Zatrzymanie to, skutkuje całkowitym wstrzymaniem produkcji.

Od dnia zatrzymania produkcji (lipiec 2025 r.) do planowanego wznowienia importu gazu płynnego LPG (czerwiec/lipiec 2026 r.) Wnioskodawca nie będzie dokonywał przywozu gazu płynnego (LPG), co potencjalnie trwać może od 6 - 12 kolejnych miesięcy kalendarzowych.

Wnioskodawca zakłada, że w okresie przestoju nie będzie podmiotem dokonującym przywozu, a zatem formalnie na ten czas jego działalność w tym zakresie ustanie.

Wnioskodawca zwrócił się do Prezesa Agencji o udzielenie odpowiedzi na pytania:

- 1) Czy w opisanej sytuacji, tj. z uwagi na istotne (ponad 6-12 miesięcy) zaprzestanie produkcji propylenu i przywozu gazu płynnego LPG i długoterminowego przestoju technologicznego, możliwe jest zawieszenie wpisu Spółki w rejestrze systemu zapasów interwencyjnych lub wykreślenie wpisu w rejestrze na okres przestoju instalacji, a w konsekwencji zwolnienie z obowiązku utrzymywania wymaganej ilości zapasów?

- 2) Do kiedy (do jakiego momentu) Wnioskodawca jest zobowiązany do utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu płynnego (LPG) w świetle zaprzestania przywozu gazu płynnego LPG? Ostatni przywóz miał miejsce w czerwcu 2025 roku?

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisane stanowisko w sprawie:

W odniesieniu do pytania pierwszego, dotyczącego zawieszenia/wykreślenia wpisu z rejestru:

zdaniem Wnioskodawcy, w związku z faktycznym i planowanym długotrwałym (6 - 12 miesięcy) zaprzestaniem działalności w zakresie przywozu gazu płynnego LPG, na skutek awarii i długotrwałego przestoju technologicznego instalacji, istnieje podstawa do wystąpienia z wnioskiem o zawieszenie lub wykreślenie wpisu z rejestru systemu zapasów interwencyjnych, zwanego dalej „RSZI”, na podstawie art. 6 ust. 4 oraz art. 16 ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy o zapasach (zawieszenia wykonywania działalności w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw oraz trwałe zaprzestanie wykonywania działalności w zakresie wytwarzania lub przetwarzania lub przywozu ropy naftowej lub paliw).

Następnie, przed planowanym wznowieniem działalności (czerwiec-lipiec 2026 r.), Wnioskodawca złożyłby ponownie wniosek o wpis do rejestru lub o odwieszenie wpisu.

W odniesieniu do pytania drugiego, dotyczącego obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu płynnego LPG:

zdaniem Wnioskodawcy, zgodnie z art. 5 ust. 3h oraz ust. 3k ustawy o zapasach, obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw (w tym gazu płynnego LPG) ustaje w przypadku trwałego zaprzestania wykonywania działalności w zakresie przywozu lub produkcji.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że w przypadku trwałego zaprzestania wykonywania działalności (co miało miejsce w lipcu 2025 roku) obowiązek utrzymywania zapasów obowiązkowych ustaje z końcem miesiąca, w którym nastąpiło zaprzestanie działalności, lub w terminie określonym na podstawie art. 11 ust. 3h ustawy o zapasach, tj. po 15. dniu miesiąca następującego po miesiącu, w którym obowiązek zapasowy w poprzednim miesiącu kalendarzowym był zerowy. Precyzyjna data ustania obowiązku jest kluczowa dla Spółki i powinna wynikać z decyzji wydanej w drodze interpretacji.

Zdaniem Wnioskodawcy, mając na uwadze fakt, że wielkość zapasów jest obliczana na podstawie średniej dziennej produkcji lub przywozu z poprzedniego roku kalendarzowego, w przypadku braku przywozu w kolejnych miesiącach, zobowiązanie powinno dążyć do zera. Wnioskodawca wnosi o potwierdzenie, że obowiązek utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu płynnego LPG przestaje obowiązywać z końcem miesiąca, w którym nastąpiło faktyczne i trwałe zaprzestanie działalności w tym zakresie (tj. czerwiec 2025 r.), ewentualnie z końcem kolejnego miesiąca kalendarzowego.

Mając na uwadze powyższe Prezes Agencji zważył co następuje.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 u.p.p. przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z treścią przepisu art. 34 ust. 5 u.p.p. udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 u.p.p. do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy k.p.a., chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto

ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych, rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

W myśl art. 14 ust. 1 ustawy o zapasach, podmioty zamierzające podjąć działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw są obowiązane złożyć wniosek o wpis do rejestru w terminie nie później niż 14 dni przed planowanym podjęciem wykonywania tej działalności.

W myśl art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach, produkcja paliw to wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), produktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przywozem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o zapasach, jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym, w myśl przepisu art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy o zapasach, jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 126 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą akcyzową” nabycie wewnątrzwspólnotowe to przemieszczenie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju.

W myśl art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest to przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy akcyzowej, lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach, paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość.

Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. f-m tej ustawy wynika natomiast, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia w sprawie statystyki energii.

Przepis art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, iż producenci i handlowcy są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Zgodnie z art. 5 ust. 3a ustawy o zapasach producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG) w wielkości odpowiadającej iloczynowi 30 dni i średniej dziennej produkcji gazu płynnego (LPG) lub jego przywozu, zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym.

Szczegółowe zasady wyliczania przez producentów i handlowców zapasów obowiązkowych ropy naftowej i paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) określone zostały w art. 5 ust. 3b ustawy o zapasach, natomiast w zakresie gazu płynnego (LPG) w art. 5 ust. 3k ustawy o zapasach.

Zarówno w pierwszym przepisie (art. 5 ust. 3b), odnoszącym się do tworzenia przez producentów i handlowców zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), jak i w drugim (art. 5 ust. 3k), regulującym

kwestie tworzenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG), określono odpowiednio, że producenci i handlowcy, ustalają ilość zapasów obowiązkowych na dany rok kalendarzowy na podstawie wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym (art. 5 ust. 3b), a w przypadku gazu płynnego (LPG) (art. 5 ust. 3k) na podstawie wielkości jego produkcji lub przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym.

Kwestie dotyczące corocznego dostosowania zapasów obowiązkowych zostały określone w art. 5 ust. 9 ustawy o zapasach, zgodnie z którym, ilość utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw dostosowuje się w terminie do dnia 30 czerwca danego roku kalendarzowego do poziomu wynikającego z obliczeń wykonanych zgodnie z ust. 3b lub 3k, z zastrzeżeniem, że w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia do dnia 29 czerwca danego roku kalendarzowego dane do obliczeń wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ustalane są na podstawie wielkości przywozu lub produkcji w ciągu przedostatniego roku kalendarzowego poprzedzającego dany rok kalendarzowy.

Odmienne zasady dotyczące utworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przez producentów i handlowców, określone w art. 6 ustawy o zapasach, dotyczą wyłącznie producentów i handlowców w pierwszym roku wykonywania działalności w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy o zapasach.

Natomiast, zgodnie z przepisem art. 6 ust. 4 ustawy o zapasach, producent i handlowiec w przypadku:

- 1) zakończenia działalności w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, w danym roku kalendarzowym utrzymują wymaganą ilość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw do dnia wykreślenia z rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1;
- 2) zawieszenia wykonywania działalności w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, w danym roku kalendarzowym utrzymują wymaganą ilość zapasów do końca roku kalendarzowego.

Jednocześnie, zgodnie z przepisem art. 6 ust. 5 ustawy o zapasach, producent i handlowiec przekazują Agencji informacje o zamiarze zakończenia lub zawieszenia wykonywania działalności w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw co najmniej na 14 dni przed planowaną datą zakończenia lub zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.

Szczegółowo, kwestie dokonywania wpisów, zmian wpisów i wykreśleń w RSZI, w tym w odniesieniu do wymaganej dokumentacji, zostały określone w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 15 maja 2019 roku w sprawie rejestru systemu zapasów interwencyjnych (tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 2407).

Odnosząc się do pierwszego pytania Wnioskodawcy dotyczącego możliwości zawieszenia wpisu Spółki w RSZI lub wykreślenia wpisu w RSZI, z uwagi na okresowe zaprzestanie produkcji propylenu i przywozu gazu płynnego (LPG), w pierwszej kolejności należy przeanalizować treść przepisu art. 34 ust. 1 u.p.p., który określa zakres przedmiotowy spraw w jakich przedsiębiorca może zwrócić się do właściwego organu o wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej. Przedmiot ten został zawężony jedynie do przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie. W związku z czym, przedsiębiorca nie ma pełnej dowolności w tym zakresie. Przedmiotem wnioskowanej interpretacji indywidualnej nie może być dowolny przepis budzący wątpliwość co do jego zastosowania. W rozpoznawanej sprawie zatem w pierwszej kolejności należy ustalić, czy charakter prawny przedmiotu wnioskowanej interpretacji dotyczącego możliwości zawieszenia lub wykreślenia wpisu Spółki w RSZI mieści się w zakresie przedmiotowym regulacji art. 34 ust. 1 u.p.p.

Należy zauważyć, że ustawodawca w przepisach u.p.p. nie definiuje znaczenia pojęcia "danina publiczna". Pojęcie to zostało natomiast przybliżone w przepisie art. 5 ust. 2 pkt 1 z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (tj. Dz. U. z 2025 r. poz. 1483), gdzie określono, że do danin publicznych zalicza się: podatki, składki, opłaty, wpłaty z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, a także inne świadczenia pieniężne, których obowiązek ponoszenia na rzecz państwa, jednostek samorządu terytorialnego, państwowych funduszy celowych oraz innych jednostek sektora finansów publicznych wynika z odrębnych ustaw. Naczelny Sąd Administracyjny („NSA”) w wyroku z dnia 24 października 2019 r. wyjaśnia ponadto, że *cechami danin publicznych są przede wszystkim: przymusowość, bezzwrotność,*

oparcie obowiązku ich ponoszenia o przepisy ustawowe. Daniny publiczne są ustanawiane jednostronnie przez właściwe organy państwa wyposażone we władztwo publiczne (por. Z. Ofiarski [w:] Ustawa o finansach publicznych. Komentarz, Warszawa 2019). W literaturze podnosi się, że warunkiem sine qua non określenia danego świadczenia pieniężnego mianem daniny jest wykazanie, że sprzyja ono realizacji przez państwo celów publicznych oraz określenie związku między ustanowieniem daniny, a dążeniem do uzyskiwania wpływów budżetowych, które są konieczne dla prawidłowego funkcjonowania organów władzy publicznej (por. A. Krzywoń, Podatki i inne daniny publiczne – podstawowe pojęcia konstytucyjne, ZNSA 2011, z. 2, s. 47 – 58). Podstawową funkcją realizowaną przez daniny publiczne jest więc funkcja fiskalna, gdyż ich celem jest dostarczanie państwu środków niezbędnych do realizacji zadań publicznych (wyrok NSA z dnia 24 października 2019 r., sygn. akt II GSK 792/19, Legalis nr 2291609).

Ponadto, pojęcie daniny publicznej nie jest tożsame z pojęciem ciężaru publicznego ani świadczenia publicznego, nawet w języku potocznym. Wykładnia językowa tych pojęć, nawet bez uwzględnienia ich obecności w Konstytucji RP, wskazuje, że "ciężar publiczny" czy "świadczenie publiczne" mają szerszy zakres przedmiotowy niż "danina publiczna". Tym samym rozszerzenie zakresu przedmiotowego daniny publicznej przez zrównanie go z definicją świadczenia czy ciężaru publicznego byłoby nieuzasadnione. Prawo przedsiębiorców nie posługuje się bowiem pojęciem ciężaru publicznego czy świadczenia publicznego, ale daniny publicznej (wyrok NSA z dnia z dnia 19 stycznia 2022 r., sygn. akt II GSK 2542/21).

W przedstawionym powyżej rozumieniu pojęcia daniny publicznej, możliwość zawieszenia lub wykreślenia wpisu Spółki w RSZI, nie może zostać uznana za daninę publiczną. Bezsporne pozostaje również, że niniejsze uprawnienie, będące przedmiotem wnioskowanej interpretacji nie stanowi składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne.

W związku z czym, w ocenie Prezesa Agencji, w tej części zakres wnioskowanej interpretacji indywidualnej, nie mieści się w granicach dyspozycji art. 34 ust. 1 u.p.p., a tym samym w związku z brakiem podstawy materialno-prawnej organ nie dysponuje uprawnieniem do rozpatrzenia wskazanej części wniosku.

Mając na względzie powyższe, odnosząc się do pytania Wnioskodawcy, dotyczącego możliwości zawieszenia lub wykreślenia wpisu w RSZI, **Prezes Agencji odmawia wydania interpretacji indywidualnej.**

Odnosząc się do drugiego pytania Wnioskodawcy, dotyczącego terminu z jakim ustaje obowiązek utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu płynnego (LPG) w przypadku zaprzestania jego przywozu, czy też trwałego zaprzestania wykonywania działalności w zakresie przywozu gazu płynnego (LPG), do czego Wnioskodawca odniósł się uzasadniając swoje stanowisko w sprawie, należy podkreślić, że przepisy ustawy o zapasach nie określają bezpośredniego związku pomiędzy zaprzestaniem czasowym, czy też trwałym zaprzestaniem działalności w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, w tym gazu płynnego (LPG), a obowiązkiem utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Przy tej okazji, organ zwraca uwagę na kwestię potrzeby rozróżnienia pojęć „zaprzestanie” i „trwałe zaprzestanie” działalności. W odróżnieniu od zaprzestania działalności, które tak jak w przypadku przedstawionym przez Wnioskodawcę należałoby rozumieć jako czasowa przerwa w działalności, mająca trwać od 6 do 12 miesięcy, przez trwałe zaprzestanie należałoby rozumieć **całkowite i ostateczne zakończenie działalności w zakresie przywozu gazu płynnego (LPG).**

Obowiązek utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, wynikający z prowadzonej działalności w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, dotyczy wszystkich producentów i handlowców.

Obowiązek ten został określony w art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach, który stanowi, iż producenci i handlowcy są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. W przypadku handlowców, dokonujących przywozu gazu płynnego (LPG), jak to ma miejsce w odniesieniu do Wnioskodawcy, handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG) w wielkości odpowiadającej iloczynowi 30 dni i średniej dziennej produkcji gazu płynnego (LPG) lub jego przywozu, zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym.

Szczegółowe zasady wyliczania przez producentów i handlowców zapasów obowiązkowych ropy naftowej i paliw w zakresie gazu płynnego (LPG) zostały wskazane w treści art. 5 ust. 3k ustawy o zapasach.

W art. 5 ust. 3k ustawy o zapasach, regulującym kwestie tworzenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG), określono odpowiednio, że producenci i handlowcy, ustalają ilość zapasów obowiązkowych na dany rok kalendarzowy na podstawie wielkości jego produkcji lub przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym.

Kwestie dotyczące corocznego dostosowania zapasów obowiązkowych zostały określone natomiast w art. 5 ust. 9 ustawy o zapasach, zgodnie z którym, ilość utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw dostosowuje się w terminie do dnia 30 czerwca danego roku kalendarzowego do poziomu wynikającego z obliczeń wykonanych zgodnie z ust. 3b lub 3k, z zastrzeżeniem, że w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia do dnia 29 czerwca danego roku kalendarzowego dane do obliczeń wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ustalane są na podstawie wielkości przywozu lub produkcji w ciągu przedostatniego roku kalendarzowego poprzedzającego dany rok kalendarzowy.

Z powyższego wynika, że zaprzestanie przywozu lub trwałé zaprzestanie przywozu gazu płynnego (LPG), nie stanowią okoliczności uprawniające handlowca do zaprzestania utrzymywania zapasów obowiązkowych.

Uprawnienie do utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w wielkości zerowej, producent lub handlowiec nabywa w sytuacji, gdy wynika to z wyliczeń wykonanych zgodnie z przepisami ustawy.

Natomiast, sytuacje, w których obowiązek utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, przestaje dotyczyć producentów lub handlowców zostały określone przepisem art. 6 ust. 4 ustawy o zapasach, zgodnie z którym, producenci i handlowcy, w przypadku:

- 1) zakończenia działalności w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, w danym roku kalendarzowym utrzymują wymaganą ilość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw do dnia wykreślenia z rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1;
- 2) zawieszenia wykonywania działalności w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, w danym roku kalendarzowym utrzymują wymaganą ilość zapasów do końca roku kalendarzowego.

Zgodnie z przepisem art. 6 ust. 5 ustawy o zapasach, na producencie i handlowcu spoczywa obowiązek przekazania Agencji informacji o zamiarze zakończenia lub zawieszenia wykonywania działalności w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw co najmniej na 14 dni przed planowaną datą zakończenia lub zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.

Tym samym, zaprzestanie przywozu gazu płynnego (LPG), jak przedstawił to Wnioskodawca we wniosku, nie zwalnia Wnioskodawcy automatycznie z obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Do takiego zwolnienia, w określonym w ustawie terminie, może dojść dopiero po spełnieniu warunków określonych w art. 6 ust. 4 ustawy o zapasach.

Wobec powyższego, w tak opisanym stanie faktycznym, stanowisko przedstawione przez Wnioskodawcę, zgodnie z którym w przypadku trwałego zaprzestania wykonywania działalności, obowiązek utrzymywania zapasów obowiązkowych ustaje z końcem miesiąca, w którym nastąpiło zaprzestanie działalności, lub po 15. dniu miesiąca następującego po miesiącu, w którym obowiązek ten w poprzednim miesiącu kalendarzowym był zerowy, Prezes Agencji uznaje jako nieprawidłowe.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy zdarzenia faktycznego, przedstawionego przez Wnioskodawcę, i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych – ul. Stawki 2b, 00-193 Warszawa.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, w odwołaniu od decyzji Strona może zawrzeć wniosek

o przeprowadzanie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

4. Zgodnie z art. 63 k.p.a. podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) mogą być wnoszone na piśmie, za pomocą telefaksu, ustnie do protokołu lub w formie dokumentu elektronicznego. Podanie utrwalone w postaci elektronicznej wnosi się na adres do doręczeń elektronicznych lub za pośrednictwem konta w systemie teleinformatycznym organu. Pisma wysłane na adres elektroniczny organu (adres e-mail), z pominięciem adresu do doręczeń elektronicznych organu, nie wywołują skutków prawnych, które k.p.a. wiąże ze złożeniem pisma procesowego. Zgodnie z art. 147 ust. 2 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1045 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o doręczeniach elektronicznych”, doręczenie korespondencji nadanej przez osobę fizyczną lub podmiot niebędący podmiotem publicznym, będące użytkownikami konta w ePUAP, do podmiotu publicznego posiadającego elektroniczną skrzynkę podawczą w ePUAP, w ramach usługi udostępnianej w ePUAP, jest równoważne w skutkach prawnych z doręczeniem przy wykorzystaniu publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego do dnia 31 grudnia 2025 roku. Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych posiada elektroniczną skrzynkę podawczą w ePUAP oraz adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w ww. ustawie. Podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) powinny być podpisane przez wnoszącego oraz zawierać adres wnoszącego podanie.
5. Organ doręcza pisma na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy o doręczeniach elektronicznych. Wpis adresu do doręczeń elektronicznych do bazy adresów elektronicznych jest równoznaczny z żądaniem doręczania korespondencji przez podmioty publiczne na ten adres. Wnioskodawca może zrezygnować z publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego i powiązanej z nią skrzynki doręczeń pod warunkiem zapewnienia możliwości doręczenia mu korespondencji na adres do doręczeń elektronicznych powiązany z kwalifikowaną usługą rejestrowanego doręczenia elektronicznego, wpisany do bazy adresów elektronicznych.